

ตั้งเกาหลี : ผู้หญิงไม่ดีในบริบทสังคมไทย ?

How K-Pop Fangirls Branded Vile Thai Social Values

นัชชา สิงพอลนันทชัย (Nutchcha Singpolanantachai)* ดร. โกสุม โอมพรนุวัฒน์ (Dr.Kosum Omphornuwat)**

บทคัดย่อ

การศึกษานี้มีวัตถุประสงค์เพื่อวิเคราะห์ถ้อยคำหรือข้อความที่ใช้โจมตีกลุ่มคนที่ชื่นชอบวัฒนธรรมและสื่อบันเทิงเกาหลีใต้ที่เรียกกันทั่วไปว่า "ตั้งเกาหลี" จากการแสดงความคิดเห็นของผู้ที่ไม่ใช่ตั้งเกาหลีโจมตีกลุ่มตั้งเกาหลีผ่านทางเว็บไซต์ pantip.com เจาะจงประเด็นการโจมตีเกี่ยวกับเพศสถานะของกลุ่มตั้งเกาหลีซึ่งส่วนใหญ่เป็นเพศหญิงว่ามีพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสม ไม่ใช่ "ผู้หญิงดี" ตามอย่างสังคมไทยคาดหวัง โดยใช้แนวคิดเรื่องถ้อยคำแห่งความเกลียดชัง (Hate speech) เป็นเครื่องมือเพื่อชี้ให้เห็นความรุนแรง อคติ ความไม่สมเหตุสมผล ของถ้อยคำหรือข้อความเหล่านั้น รวมทั้งแสดงภาพสะท้อนของแนวคิดและอุดมการณ์ทางสังคมเกี่ยวกับเรื่องเพศที่แฝงฝังอยู่ในสังคมไทย จากการศึกษาพบว่าถ้อยคำหรือข้อความที่ใช้โจมตีกลุ่มตั้งเกาหลีนั้นมีลักษณะเป็นถ้อยคำแห่งความเกลียดชัง และสังคมไทยเป็นสังคมที่มีแนวคิดแบบชายเป็นใหญ่

ABSTRACT

This research aims to study words and phrases used to attack people who like South Korean culture and entertainment, generally called "crazy K-Pop fans." It analyzes misogynistic comments from a webboard against the K-Pop fans – mostly women – branding them for having "indecent behaviors" that don't conform to Thai social and cultural values. Using hate speech related theories to characterized such comments, the study shows them to be violent, prejudiced and fallacious, reflecting toxic patriarchal ideologies still deeply rooted in Thai society.

คำสำคัญ: ตั้งเกาหลี ถ้อยคำแห่งความเกลียดชัง อุดมการณ์

Keywords: K-Pop fan, Hate Speech, Ideology

* นักศึกษา หลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาสตรี เพศสถานะ และเพศวิถีศึกษา วิทยาลัยสหวิทยาการ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

** อาจารย์ สาขาวิชาสตรี เพศสถานะ และเพศวิถีศึกษา วิทยาลัยสหวิทยาการ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

บทนำ

เมื่อกระแส K-pop เข้ามามีอิทธิพลกับสื่อบันเทิงในประเทศไทยจนก่อให้เกิดกระแสความคลั่งไคล้สื่อบันเทิงเกาหลีที่เรียกว่า โคอเรียฟีเวอร์ (Korea Fever) (ทีมศิลปวัฒนธรรม NOW26, 2560) หรือกระแสเกาหลี (Korean Wave) ซึ่งกระแสนี้มีที่มาจากนโยบายการสร้างชาติของรัฐบาลเกาหลีใต้ โดยใช้สื่อบันเทิงเป็นสินค้าทางวัฒนธรรมเพื่อให้ชาวต่างชาติเกิดการซึมซับจนก่อเป็นความคุ้นเคยและยอมรับต่อวัฒนธรรมเกาหลี เพื่อหวังกระตุ้นยอดขายสินค้าและเพื่อเพิ่มอำนาจต่อรองทางการเมืองและเศรษฐกิจระหว่างประเทศ (สุรัสวดี, 2553)

ประเทศไทยเป็นประเทศหนึ่งที่กระแส K-pop เข้ามามีอิทธิพลในตลาดสื่อบันเทิงอย่างมาก ไม่ว่าจะเป็น ละคร ภาพยนตร์ และเพลง โดยความนิยมที่มีต่อศิลปินเกาหลีในหมู่วัยรุ่นไทยนี้ ก่อให้เกิดปรากฏการณ์ในสังคมไทยมากมาย โดยเฉพาะการปะทะกันระหว่างกลุ่มแฟนคลับศิลปินเกาหลี และกลุ่มคนอื่นในสังคมที่รู้สึกว่าแฟนคลับศิลปินเกาหลี แสดงความรักต่อศิลปินที่ชื่นชอบมากเกินไปจนขอบเขตที่เหมาะสม ประกอบกับกลุ่มแฟนคลับส่วนใหญ่เป็นเด็กหญิงวัยรุ่น จึงเกิดคำเรียกชื่อกลุ่มแฟนคลับศิลปินเกาหลีขึ้นมาใหม่ว่า "ดิ่ง"

สิ่งที่ตามมาจากการกำหนดคำว่า "ดิ่ง" เพื่อใช้เรียกแฟนคลับศิลปินเกาหลี ก่อให้เกิดการแบ่งแยก กีดกัน ให้กลุ่มดิ่งเป็นกลุ่มวัฒนธรรมย่อยในสังคม กลายเป็นคนอื่น และมีนัยแสดงถึงการเป็นตัวปัญหา

แม้ว่าประเทศไทยจะเคยผ่านช่วงเวลาที่ยกเว้นในประเทศมีความนิยมต่อวัฒนธรรมชาติอื่นเป็นพิเศษ อาทิ กระแสความคลั่งไคล้ราชาเพลงป๊อปอเมริกันอย่าง ไมเคิล แจ็กสัน ความชื่นชอบของเด็กไทยที่มีต่อการ์ตูนญี่ปุ่น หรือความหลงใหลที่วัยรุ่นไทยมีต่อกุมนักร้องวัยรุ่นไต้หวันอย่าง F4 ทั้งที่สังคมไทยน่าจะคุ้นเคยกับกระแสนิยมของวัฒนธรรมต่างชาติที่เข้ามา และปรากฏการณ์ทางสังคมที่เกิดขึ้นต่อเนื่องจากความนิยมหรือความคลั่งไคล้เหล่านั้น แต่ความคลั่งไคล้ในวัฒนธรรมเกาหลีใต้ในปัจจุบันต่างออกไป เพราะการเข้ามาของวัฒนธรรมวัฒนธรรมเกาหลีใต้ครั้งนี้ ส่งผลกระทบต่อความคิดของคนในสังคมไทยว่า วัฒนธรรมเกาหลีใต้ในประเทศไทยนั้นเป็น "ปัญหา" และผู้ที่ชื่นชอบวัฒนธรรมเกาหลีใต้นั้นก็เป็น "ตัวปัญหา" ด้วย

"แรด" "คัน" "บ้าผู้ชาย" "ทำตัวไร้ค่า" คำเหล่านี้เป็นคำกล่าวหาที่มักพบพร้อมกับคำว่าดิ่งเกาหลี ซึ่งพบได้ทั่วไปจากสื่ออินเทอร์เน็ต พบจนรู้สึกว่าเคยชิน พบบ่อยจนผู้คนทั่วไปอาจไม่ตระหนักหรือสงสัยว่าเป็นจริงหรือไม่ มีที่มาอย่างไร และถ้อยคำเหล่านี้ได้ก่อความเข้าใจผิดที่ฝังรากลึกอย่างไรกับผู้คนในสังคม

อย่างไรก็ตามถ้อยคำที่ใช้โจมตีดิ่งเกาหลีเหล่านี้ไม่ได้เกิดขึ้นอย่างไร้ราก แต่เป็นภาพสะท้อนของแนวคิดและอุดมการณ์ทางสังคมที่ฝังรากลึกในสังคมไทย ซึ่งผู้คนต่างซึมซับโดยไม่รู้ตัว การศึกษานี้จึงมุ่งชี้ให้เห็นความรุนแรง อคติ ความไม่สมเหตุสมผล ของถ้อยคำหรือข้อความแห่งความเกลียดชังที่มีต่อดิ่งเกาหลี รวมทั้งสะท้อนแนวคิดและอุดมการณ์ทางสังคมบางประการที่มาพร้อมกับถ้อยคำหรือข้อความเหล่านั้นด้วย

วัตถุประสงค์การวิจัย

เพื่อศึกษาถ้อยคำหรือข้อความที่ใช้โจมตี หรือแสดงความเกลียดชังกลุ่มดิ่งศิลปินเกาหลีว่ามีลักษณะอย่างไร และถ้อยคำเหล่านั้นสะท้อนให้เห็นถึงอุดมการณ์เกี่ยวกับเรื่องเพศสถานะของสังคมไทยอย่างไรบ้าง

วิธีการวิจัย

ขอบเขต

เลือกปรากฏการณ์ทางสังคมที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มดิ่งเกาหลี และเป็นเหตุการณ์ที่เป็นประเด็นให้เกิดการแสดงความคิดเห็น ซึ่งสามารถแสดงให้เห็นถึงทัศนคติที่ผู้สื่อข่าวในสังคมมีต่อแฟนคลับศิลปินเกาหลีได้ โดยจะคัดเลือกข้อความ

ที่ปรากฏในกระทู้ที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มต่งเกาหลี โดยใช้คำค้นหาที่เกี่ยวข้องคือ "แฟนคลับเกาหลี" "ต่ง" และ "ต่งเกาหลี" ระยะเวลาของการเก็บข้อมูลคือกระทู้ข้อความตั้งแต่ พ.ศ. 2550-2561 เท่านั้น

การเก็บข้อมูล

งานวิจัยชิ้นนี้เป็นงานวิจัยเชิงคุณภาพ โดยใช้ทฤษฎีเกี่ยวกับถ้อยคำแห่งความเกลียดชังหรือรู้จักกันในชื่อ เฮทสปีช (Hate Speech) และแนวคิดทฤษฎีเรื่องอุดมการณ์ มาช่วยในการวิเคราะห์และตีความข้อมูล โดยใช้ข้อมูลที่ปรากฏบนเว็บไซต์ pantip.com ระยะเวลาของการเก็บข้อมูลคือกระทู้ที่มีการแสดงความคิดเห็นเกี่ยวข้องกับกลุ่มต่งเกาหลีตั้งแต่ พ.ศ. 2550-2561 เท่านั้น

ทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาครั้งนี้จะใช้ทฤษฎีถ้อยคำแห่งความเกลียดชัง (Hate Speech) และแนวคิดเรื่องอุดมการณ์มาช่วยในการบ่งชี้ลักษณะของถ้อยคำหรือข้อความที่ใช้โจมตีกลุ่มต่งเกาหลี และเพื่อรื้อค้นความหมายซุกซ่อนภายใต้ถ้อยคำโจมตีต่งเกาหลี

ถ้อยคำแห่งความเกลียดชัง (Hate Speech)

มีผู้ให้คำนิยามถ้อยคำแห่งความเกลียดชัง (Hate Speech) เอาไว้มากมาย แต่สามารถกล่าวสรุปได้ว่า ถ้อยคำแห่งความเกลียดชัง คือ ถ้อยคำ ข้อเขียน และการแสดงออกเชิงสัญลักษณ์รูปแบบอื่นๆ ที่สร้างความเกลียดชัง ต่อบุคคลหรือกลุ่มบุคคล เนื้อหาของถ้อยคำแห่งความเกลียดชัง จะมีลักษณะภาษาหยาบคาย รุนแรง ดูถูกเหยียดหยาม ลดทอนคุณค่าของผู้อื่น สร้างความเข้าใจผิด กีดกันออกจากสังคม แบ่งฝักแบ่งฝ่าย ปฏิเสธการอยู่ร่วมกัน (ฉัตรดญา, 2557) ลักษณะสำคัญอีกอย่างคือคำพูดหรือคำสั่งเพียงครั้งเดียวไม่จัดเป็นถ้อยคำแห่งความเกลียดชัง ต้องผ่านการสะสมเป็นเวลานาน เกิดขึ้นซ้ำๆ จนทำให้เกิดผลทางการกระทำในท้ายที่สุด (อิธิป, 2555) บางครั้งอาจรุนแรงจนนำไปสู่การสร้าง ความรุนแรงทางร่างกาย มีการปลุกระดมกำลังเพื่อไล่ล่าฆ่าฟันใคร่กลุ่มใดกลุ่มหนึ่ง โดยส่วนมากถ้อยคำแห่งความเกลียดชัง มักเกิดจากฐานคิดที่มีอคติเกี่ยวกับ เชื้อชาติ สีผิว ชนชั้น สถานที่เกิด อุดมการณ์ทางการเมือง อาชีพ ศาสนา กลุ่มวัฒนธรรม เพศ เป็นต้น

ถ้อยคำแห่งความเกลียดชังมักจะประกอบด้วยถ้อยคำที่ดูเหมือนจะมีเหตุผล เต็มไปด้วยการกล่าวเท็จ มายาคติ การเหมารวมแบบเกินจริง และการเชื่อมโยงแบบจับแพะชนแกะ ถ้อยคำแห่งความเกลียดชังจะทำงาน โดยปลุกเร้าอารมณ์ของผู้รับสารเป็นหลัก และใช้ประโยชน์จากความรู้สึก โกรธ กลัว และรำคาญ ของผู้คนที่เพื่อให้เผยแพร่ถ้อยคำแห่งความเกลียดชังต่อไป ดังนั้น ถ้อยคำแห่งความเกลียดชัง จึงจำเป็นต้องมีผู้รับสารที่ไม่มีวิจารณญาณ ไม่สามารถมองเห็นตรรกะวิบัติที่อยู่ในถ้อยคำแห่งความเกลียดชังได้ หรือผู้ที่ทำเป็นมองไม่เห็นตรรกะที่วิบัติของถ้อยคำแห่งความเกลียดชัง เนื่องจากข้อโต้แย้งและข้อสรุปนั้นมีความสอดคล้องกับทัศนคติของพวกเขาเป็นอย่างดีนั่นเอง (Nilsen, 2014)

โลกเสมือนจริงอย่างอินเทอร์เน็ต (Internet) เป็นช่องทางที่ช่วยเผยแพร่สารต่างๆ ได้อย่างง่ายดาย และแทบจะไม่มีค่าใช้จ่าย ผู้เผยแพร่ถ้อยคำแห่งความเกลียดชัง จึงใช้อินเทอร์เน็ตในการกระจายสารแห่งความเกลียดชังนี้ จนผู้รับสารรู้สึกได้ว่าถ้อยคำแห่งความเกลียดชังบนอินเทอร์เน็ตนั้นเป็นเรื่องจริง ไม่ใช่สิ่งที่อยู่ในโลกเสมือนอีกต่อไป และมีแนวโน้มที่จะคุกคามสังคมเพิ่มขึ้นเรื่อยๆ (Nemes, 2002) สอดคล้องกับที่นักวิชาการจำนวนมากยอมรับว่า อินเทอร์เน็ตเป็นเครื่องมือที่ทำให้ผลที่ได้รับจากถ้อยคำแห่งความเกลียดชังนั้นน่ากลัวกว่าเดิม เพราะมีผู้เข้าถึงสารได้จำนวนมากในเวลาอันรวดเร็ว

ถ้อยคำแห่งความเกลียดชังจึงเป็นภัยเงียบที่ซ่อนตัวอยู่เพื่อหลอมรวมกับอุดมการณ์ทางความคิดดั้งเดิมของสังคม ก่อให้เกิดตรรกะวิบัติในการลดทอนคุณค่าของผู้อื่นอย่างซิมลิลกลงในแนวคิด เพื่อรอวันที่จะแสดงตัวออกมา ตัดสินผู้อื่นอย่างไม่เป็นธรรม

การใช้แนวคิดเรื่องถ้อยคำแห่งความเกลียดชัง ช่วยอธิบายถ้อยคำที่ว่ากล่าวที่รุนแรง ออกติ และไร้เหตุผล ซึ่งคนในสังคมใช้โจมตีถึงเกาหลีนั้น ผู้ศึกษาคาดว่าจะสะท้อนภาพแนวคิดและอุดมการณ์ทางสังคมบางประการที่ยังปรากฏในสังคมไทยจากปรากฏการณ์นี้

อุดมการณ์ (Ideology)

คำว่าอุดมการณ์ (Ideology) นั้น เกิดขึ้นครั้งแรกในช่วงที่กำลังจะย่างเข้าสู่ศตวรรษที่ 19 มีหลักฐานบ่งชี้จำนวนมากว่าผู้ที่บัญญัติคำนี้ขึ้นเป็นคนแรกคือนักปราชญ์ผู้สูงศักดิ์นามว่า ทราซี (ประจักษ์, 2552) ทราซีก็เหมือนนักปราชญ์หลายๆ คนในยุคแห่งความรู้แจ้งที่เชื่อมั่นว่าเหตุผลจะเข้ามามีบทบาทต่อชีวิตมนุษย์แทนที่ความศรัทธา ทราซีนั่นมั่นใจมากกว่าศาสตร์ที่ชื่อว่าอุดมการณ์นี้จะป็นวิชาที่เราสามารถศึกษาค้นคว้าได้ในเชิงประจักษ์ และศาสตร์ใหม่นี้เองจะทำให้เราสามารถค้นพบกฎที่บ่งการความคิดของมนุษย์อยู่ ดังนั้น อุดมการณ์ในยุคเริ่มแรกจึงหมายถึง ศาสตร์แห่งความคิดที่ศึกษาได้ในเชิงประจักษ์ (สมเกียรติ, 2544)

นิยามความหมายของคำว่าอุดมการณ์ได้รับการเปลี่ยนแปลงเรื่อยมา และผู้ที่มีส่วนทำให้ความหมายของคำว่าอุดมการณ์เปลี่ยนแปลงไปอย่างมากคือนักคิดคนสำคัญอย่าง คาร์ล มาร์กซ์ (Karl Marx) นั่นเอง มาร์กซ์ ได้กล่าวว่า อุดมการณ์เป็นมายา (Illusion) หรือสำนึกจอมปลอม (False Consciousness) เป็นเครื่องมือที่ชนชั้นปกครองใช้หม่อมมาให้ชนชั้นที่ถูกปกครองให้ไม่เห็นถึงธาตุแท้ของการที่ตนถูกขูดรีดโดยชนชั้นที่ได้เปรียบ

โดยความหมายของอุดมการณ์จากนักวิชาการยุคหลังจากมาร์กซ์มีมากมาย อาทิ ฮานนาอเรนท์ (Hannah Arendt, ค.ศ. 1906-1975) ที่เห็นว่าอุดมการณ์คือเครื่องมือที่ระบบเผด็จการใช้ควบคุมประชาชนให้คล้อยตาม และผู้มีอำนาจที่อยู่เบื้องหลังจะคอยผูกขาดการตีความว่าอะไรจริง อะไรเท็จ อะไรควร และอะไรไม่ควร โดยไม่ยอมรับความคิดความเชื่อที่ผิดแผกออกไปจากแนวการตีความดังกล่าว (สมเกียรติ, 2544)

ความเข้มข้นและความคงทนของอุดมการณ์เองนั้นมียุหลายระดับ Pierre Ansart ได้เอาหลักสังคมวิทยามาใช้ในการศึกษาอุดมการณ์และแบ่งชนิดของอุดมการณ์ออกเป็น 3 ชนิด คือ *อุดมการณ์ทางการเมือง* *อุดมการณ์ทางสังคม* และ *อุดมการณ์ของสังคม* (กาญจนา, 2529)

โดยอุดมการณ์ทางการเมืองนั้นเป็นสิ่งที่มองเห็นได้ง่ายแต่อยู่ไม่คงทน ในขณะที่อุดมการณ์ทางสังคม ได้แก่ ค่านิยมทั้งหลายที่ส่งผลต่อการตัดสินใจของคนในสังคมจะสอดแทรกอยู่ในชีวิตประจำวัน เช่น ความกตัญญู ซึ่งอุดมการณ์ชนิดนี้จะมองเห็นได้ยากกว่าอุดมการณ์ทางการเมือง มีความคงทนพอสมควร อุดมการณ์ชนิดสุดท้ายคืออุดมการณ์ของสังคม ซึ่งเป็นอุดมการณ์ที่มองเห็นได้ยากที่สุด กว้างขวางที่สุด ก่อตัวได้ยากแต่ก็สลายหายไปได้ยากเช่นเดียวกัน อุดมการณ์เช่นนี้ได้แก่อุดมการณ์ประเภทที่มาร์กซ์เอาไว้แบ่งตามวิธีการผลิต เช่น อุดมการณ์แบบนายทุน อุดมการณ์ของคนที่อยู่ในรัฐชาติ เป็นต้น

การจำแนกนี้เกิดขึ้นเพื่อประโยชน์ในการวิเคราะห์ เพราะในความเป็นจริงแล้วอุดมการณ์มักจะเกี่ยวพันกันหมด อุดมการณ์ทางการเมืองมักจะเข้าไปเกี่ยวพันกับอุดมการณ์อื่นๆ เพื่อรักษาผลประโยชน์ทางการเมืองอยู่เสมอ เช่น "ฆ่าคอมมิวนิสต์ไม่บาป" คือการเกี่ยวโยงกันระหว่างอุดมการณ์ทางการเมืองและอุดมการณ์ทางศาสนา (กาญจนา, 2529) ความเกี่ยวโยงนี้สอดคล้องกับที่ George Rudé ได้เสนอไว้ว่า อุดมการณ์สามารถก่อให้เกิดสามสัมพันธ์โยงใยระหว่างสมาชิกภายในกลุ่มเพื่อปกป้องผลประโยชน์ของพวกเขา

จากตัวอย่างวาทกรรม "ฆ่าคอมมิวนิสต์ไม่บาป" ที่เคยเป็นที่แพร่หลายอยู่ในประเทศไทย ช่วงปี พ.ศ. 2519 (สุรพร, 2556) แสดงให้เห็นว่าภาษามีส่วนสำคัญในการถ่ายทอดอุดมการณ์ต่างๆ ดังที่ Trew, 1979 ชี้ให้เห็นว่าอุดมการณ์ได้ถูกส่งต่อผ่านกระบวนการทางภาษา (Ideological - Linguistic Process) ซึ่งเป็นกระบวนการที่จะนำเสนอเพียงมุมมอง

ด้านหนึ่ง ในเหตุการณ์หนึ่งๆ และละทิ้งแง่มุมอื่นๆ ไป หรืออาจจะกล่าวได้ว่าเป็นการจงใจเสนอความเป็นจริงในกรอบ
วาทกรรมแบบใดแบบหนึ่ง และวาทกรรมนั้นมีผลต่อการรับรู้และเข้าใจของคนต่อประเด็นนั้นๆ (เพ็ญพรรณ, 2544)

จากคำนิยามของอุดมการณ์ที่กล่าวมาทั้งหมดข้างต้นอาจจะทำให้อนุมานได้ว่า ในโลกนี้ไม่มีอุดมการณ์แบบ
บริสุทธิ์ อุดมการณ์ย่อมเปลี่ยนแปลงอยู่เสมอ ขึ้นอยู่กับว่าอุดมการณ์นั้นมีไว้เพื่อรับใช้ใคร (ปรีชา, 2535)

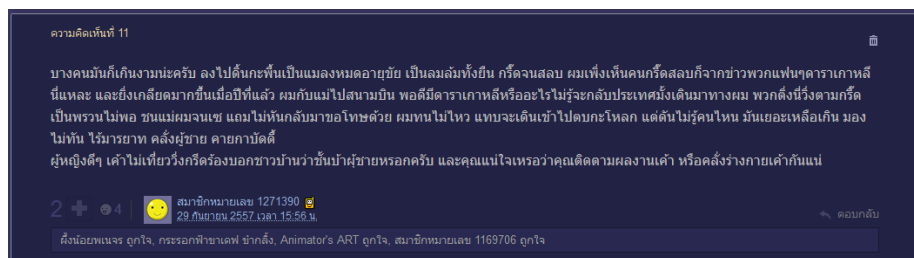
ดังนั้นเราอาจจะสรุปได้ว่าอุดมการณ์เป็นแนวคิด ที่ดำรงไว้ซึ่งผลประโยชน์ของใครคนใดคนหนึ่งหรือชนชั้น
ใดชนชั้นหนึ่ง อุดมการณ์มีความซับซ้อน เข้มข้น และเชื่อมโยงกันในหลายระดับเพื่อส่งอิทธิพลต่อแนวคิด ความเชื่อ
ทัศนคติ วิถีชีวิต และการกระทำของผู้คนที่ตกอยู่ภายใต้อุดมการณ์นั้นๆ โดยมีการจงใจให้ล้อยตามได้หลายวิธี
โดยเฉพาะการใช้วิธีทางภาษา อาจจะผ่านการณรงค์ การสร้างวาทกรรม หรือการบังคับก็ได้ ผู้ที่ถูกครอบงำโดย
อุดมการณ์อาจจะตระหนักหรือไม่ตระหนักถึงการแฝงฝังของอุดมการณ์นั้นๆ ก็ได้ อุดมการณ์ไม่จำเป็นต้องเป็นสิ่งที่ดี
หรือถูกต้องแต่เป็นสิ่งที่มีความสำคัญต่อความสามัคคีของกลุ่มชน การอยู่ร่วมกันโดยมีอุดมการณ์นั้นจะก่อให้เกิดการ
ปกป้องผลประโยชน์ร่วมกันของกลุ่มชน ไม่ทางใดก็ทางหนึ่ง

จะเห็นได้ว่าอุดมการณ์นั้นมีอิทธิพลต่อแนวคิด ทัศนคติ และการกระทำของคนในสังคม นั้นหมายรวมถึง
แนวคิด ทัศนคติ และการกระทำของคนในสังคมต่อแฟนคลับเกาหลีด้วยเช่นกัน แนวคิดเรื่องอุดมการณ์นี้จึงเป็นอีก
แนวคิดหนึ่งที่จะช่วยอธิบายปรากฏการณ์ทางสังคมที่เกิดขึ้น และจะเป็นแนวคิดที่มีส่วนสำคัญในการรื้อค้นความหมาย
ซุกซ่อนภายใต้ถ้อยคำโจมตีติ่งเกาหลี เพื่อตอบคำถามในการศึกษาครั้งนี้

ผลการวิจัย

ติ่งเกาหลีกับการโจมตีแห่งความเกลียดชัง

จากการค้นหาด้วยคำสำคัญที่กำหนด พบกระทู้ที่เกี่ยวข้องมากกว่า 500 กระทู้ ซึ่งมีกระทู้ที่แสดงความคิดเห็น
ต่อกลุ่มติ่งเกาหลีและเป็นถ้อยคำหรือข้อความที่เข้าข่ายถ้อยคำแห่งความเกลียดชังทั้งหมด 111 กระทู้ ความคิดเห็นที่จะ
นำเสนอต่อไปนี้เป็นเพียงตัวอย่างส่วนหนึ่งของกระทู้ที่แสดงความคิดเห็นต่อติ่งเกาหลี

ความคิดเห็นที่ 11

บางคนมันก็เกินงามนะครับ ลงไปติ่งกะพื้นเป็นแมลงหมดอายูชัย เป็นลมล้มทั้งยืน กรี๊ดจนสลบ ผมเพิ่งเห็นคนกรี๊ดสลบก็จากข่าวพวกแฟนดาราเกาหลี
นี่แหละ และยิ่งเกลียดมากขึ้นเมื่อปีที่แล้ว ผมกับแม่ไปสนามบิน พอดีมีดาราเกาหลีหรืออะไรไม่รู้จะกลับประเทศมั่งเดินมาทางผม พวกตั้งนี่วิ่งตามกรี๊ด
เป็นพรวนไม่พอ ชนแม่ผมจนเซ แถมน่าหันกลับมาขอโทษด้วย ผมทนไม่ไหว แทบจะเดินเข้าไปตบทะเลก แต่ดันไม่รู้คนไหน มันเยอะเหลือเกิน มอง
ไม่รู้ทัน ไ้มารายาท คลั่งผู้ชาย คายกบัดดี
ผู้หญิงดี! คำนี้แย้วกริ๊ดร้องบอกขาวบ้านว่าขึ้นบ้านผู้ชายหรือครับ และคุณแม่ใจเหรว่าคุณเค็ดตามผลงานเค้า หรือคลั่งร่างกายเค้ากันแน่

ผู้หญิงดีๆ เค้าไม่เที่ยววิ่งกรี๊ดร้องบอกชาวบ้านว่าขึ้นบ้านผู้ชายหรอกครับ และคุณแน่ใจหรือว่าคุณติดตามผลงานเค้า หรือคลั่งร่างกายเค้ากันแน่

สมาชิกหมายเลข 1271390

29 กันยายน 2557 เวลา 15:56 น.

หรือเมื่อเกิดเหตุการณ์ที่กลุ่มตั้งเกาหลีสึกคิดว่าตัวเองโดนกระทำเกินกว่าเหตุ เช่นการค้นตัวก่อนเข้าชมการแสดงคอนเสิร์ตของศิลปินเกาหลีที่เข้าข่ายการล่วงละเมิดทางเพศ แต่แทนที่จะได้คำตอบหรือผู้ที่โดนกระทำ เช่นเดียวกันมาร่วมเป็นพยาน กลับได้รับความคิดเห็นที่ส่อไปในทางล้อเลียน ดูถูก เยาะเย้ยเหยียดเพศอย่างชัดเจน ซ้ำยังมองเป็นเรื่องสนุกสนานที่ได้กล่าวถ้อยคำเหล่านั้น คิดว่าเป็นเรื่องสามารถทำได้ ไม่ใช่เรื่องจริงจังอะไร และความคิดเห็นเหล่านี้ล้วนแต่มาจากสมาชิกเว็บบอร์ดที่เป็นผู้ชาย

ความคิดเห็นที่ 2

รับปรก เพิ่มมัย

ธีรภัทร2

16 มกราคม เวลา 20:49 น.

ความคิดเห็นที่ 2-1

มันเป็นการกระทำที่ละเมิดสิทธิของผู้อื่น แต่คุณก็ยังอยากจะทำนี่นะ

สมาชิกหมายเลข 1536413

17 มกราคม เวลา 09:47 น.

ความคิดเห็นที่ 2-2

ผมว่าเค้าไม่ได้จริงจังนะ

chidkido

17 มกราคม เวลา 14:19 น.

ความคิดเห็นที่ 15-1

สมใจแล้วไม่ใช่เธอ โคนเกาหลี ล้วงเชียวนะ 5555

Tuan-Tuan

18 มกราคม เวลา 00:27 น.

จากถ้อยคำหรือข้อความข้างต้นไม่ใช่ถ้อยคำปกติที่โจมตีกลุ่มดิงเกาหลี แต่รุนแรงจนเข้าข่ายถ้อยคำแห่งความเกลียดชัง ดังจะแสดงให้เห็นด้วยตารางหลักเกณฑ์แสดงลักษณะของถ้อยคำแห่งความเกลียดชัง

โดยผู้ศึกษาได้นำหลักเกณฑ์ที่บ่งชี้ว่าถ้อยคำหรือข้อความใดเข้าข่ายเป็นถ้อยคำแห่งความเกลียดชังมาจากนิยามถ้อยคำแห่งความเกลียดชังในวิจัยของ ศาสตราจารย์ ดร.พิรงรอง รามสูตและคณะ เรื่อง "การกำกับดูแลสื่อที่เผยแพร่เนื้อหาที่สร้างความเกลียดชัง" และบทความวิชาการของ ฉัตรยา สุขสงวน "เรื่องการปฏิรูปสื่อเพื่อควบคุมการเผยแพร่เนื้อหาที่สร้างความเกลียดชัง" รวมไปถึงบทความวิชาการจากนักวิชาการต่างประเทศหลายท่าน อีกทั้งยังมีสิ่งที่คุณศึกษาค้นพบเพิ่มเติมจากการศึกษาครั้งนี้ เมื่อผู้ศึกษาสังเคราะห์ข้อมูลทั้งหมดจึงได้เกณฑ์เพื่อช่วยบ่งชี้ลักษณะถ้อยคำหรือข้อความที่เข้าข่ายถ้อยคำแห่งความเกลียดชังทั้งหมด 15 ประการ ได้แก่ ถ้อยคำที่มีลักษณะหยาบคาย/รุนแรง ถูก/เหยียดหยาม ลดทอนคุณค่าของผู้อื่น สร้างความเข้าใจผิด กีดกันแบ่งฝ่าย ปฏิเสธการอยู่ร่วมกัน เหยียดเชื้อชาติ แบ่งชนชั้น เหยียดอาชีพ เหยียดเพศ มีตรรกะไม่สมเหตุผล มีลักษณะข่มเหงคุกคาม เหยียดวิถีปฏิบัติ เหยียดการศึกษา และเหยียดสภาพร่างกาย

ผู้ศึกษาจะแสดงให้เห็นว่าถ้อยคำหรือข้อความที่ใช้โจมตีกลุ่มดิงเกาหลีนั้น มีลักษณะเป็นถ้อยคำแห่งความเกลียดชัง ผ่านตารางแสดงหลักเกณฑ์ถ้อยคำแห่งความเกลียดชังด้านล่าง

ตารางที่ 1 แสดงข้อความหรือถ้อยคำที่ใช้โจมตีตั้งเถาหลี่ซึ่งมีลักษณะของถ้อยคำแห่งความเกลียดชัง

ถ้อยคำ	หลักเกณฑ์แสดงลักษณะของถ้อยคำแห่งความเกลียดชัง														
	หยาบคาย/รุนแรง	ดูถูก/เหยียดหยาม	ลดทอนคุณค่าผู้อื่น	สร้างความเข้าใจผิด	กีดกันแบ่งฝ่าย	ปฏิบัติกรอกร่วมกัน	เหยียดเชื้อชาติ	แบ่งชนชั้น	เหยียดอาชีพ	เหยียดเพศ	มีตรรกะไม่สมเหตุสมผล	มีลักษณะข่มเหงดูถูก	เหยียดวัยวุฒิ	เหยียดการศึกษา	เหยียดสภาพร่างกาย
บ้าผู้ชาย	✓	✓	✓	✓	✓					✓	✓	✓			
ผู้หญิงดีๆ เขา ไม่หวังร้องว่าบ้า ผู้ชาย	✓	✓	✓	✓	✓					✓	✓	✓			
แรด	✓	✓	✓	✓	✓			✓		✓	✓	✓			
กรีดเหมือน โดนน้ำมันต์		✓	✓	✓						✓	✓				
ทำตัวไร้ค่า	✓	✓	✓	✓	✓					✓	✓				
คัน	✓	✓	✓	✓	✓	✓				✓	✓	✓			
ตั้ง		✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓		✓	✓		✓	✓	

จากตารางแสดงให้เห็นว่า ถ้อยคำหรือข้อความที่ใช้ในการโจมตีกลุ่มตั้งเถาหลี่นั้นมีลักษณะเป็นถ้อยคำหรือข้อความที่ตรงตามเกณฑ์ของถ้อยคำแห่งความเกลียดชัง ซ้ำยังก่อให้เกิดภาพเหมารวมของกลุ่มตั้งเถาหลี่ในทางลบ พฤติกรรมของตั้งเถาหลี่อาจมีการเปลี่ยนแปลงไปบ้าง แต่ภาพลักษณ์ของกลุ่มตั้งเถาหลี่ในสายตาของคนในสังคมยังคงไม่เปลี่ยนแปลง และถ้อยคำหรือข้อความแห่งความเกลียดชังเหล่านี้ ยังสะท้อนให้เห็นอุดมการณ์หรือแนวคิดหลักที่ยึดโยงเป็นรากฐานของระบบความคิดในสังคมไทยซึ่งถ้อยคำเหล่านี้รับใช้อยู่

เมื่อผู้ศึกษาพิจารณาถ้อยคำแห่งความเกลียดชังที่ใช้โจมตีกลุ่มตั้งเถาหลี่แล้วพบว่า ถ้อยคำแห่งความเกลียดชังเหล่านี้มุ่งโจมตี "ผู้หญิง" ผู้เป็นกลุ่มคนส่วนใหญ่ในกลุ่มตั้งเถาหลี่ สะท้อนให้เห็นแนวคิดของคนในสังคมเรื่องการเป็น "ผู้หญิงที่ดี" ของสังคมไทย ค่านิยมเรื่องวิถีชีวิต เรื่องความสามารถ และเรื่องการดำเนินชีวิต โดยถ้อยคำแห่งความเกลียดชังที่โจมตีกลุ่มตั้งเถาหลี่บางคำ อาจเชื่อมโยงกับแนวคิดทั้งหมดที่ว่ามา หรืออาจเกี่ยวข้องแค่บางประเด็น แต่ยังคงสะท้อนให้เห็นถึงเป้าหมายหลักของการโจมตีคือ "ตั้งเถาหลี่" ซึ่งเป็น "ผู้หญิง" ที่ไม่ยอมปฏิบัติตามการเป็น "ผู้หญิงที่ดี" ในมิติต่างๆ

สังคมไทยกับอุดมการณ์ชายเป็นใหญ่ที่แฝงฝัง

จากข้อมูลที่ผู้ศึกษาเก็บรวบรวม คำว่า แรด ทำตัวไร้ค่า คลั่งผู้ชาย, ดิ้นกะพั้นเป็นแมลงหมดอายุขัย และ ผู้หญิงดีๆ เจ้าไม่เหี้ยมวิ้งกรีดร้องบอกชาวบ้านว่าฉันบ้าผู้ชายหรือกรอกรับ มีจุดร่วมคือมุ่งกล่าวหาและ โจมตีความเป็นหญิง สะท้อนให้เห็นว่าพฤติกรรมของตั้งเถาหลี่เป็นพฤติกรรมอันไม่พึงประสงค์ ไม่ตรงวิถีการดำเนินชีวิตของ "ผู้หญิงที่ดี" ตามแนวคิดสังคมไทย

เมื่อการแสดงความชื่นชอบต่อศิลปินชายอย่างโจ่งแจ้งในที่สาธารณะนั้นกลับโดนประณามว่า คลั่งผู้ชาย สะท้อนให้เห็นว่าผู้หญิงในสังคมไทยไม่มีอิสระในการแสดงความรู้สึกเรื่องเพศอย่างเปิดเผย มีการตราค่าผู้หญิงจาก

การแสดงออก อุดมการณ์ที่มีแนวคิดควบคุมพฤติกรรมของผู้หญิงเช่นนี้คือ อุดมการณ์ชายเป็นใหญ่ เนื่องจากเป็นอุดมการณ์ที่ควบคุมพฤติกรรมของผู้หญิงอย่างมาก และให้อิสระในการแสดงออกกับผู้ชายมากกว่า ตามอุดมการณ์ชายเป็นใหญ่ผู้หญิงไม่ควรแสดงออกความสนใจในเพศตรงข้ามมากเกินไป เรื่องเพศเป็นเรื่องที่ผู้หญิงควรปกปิด ทำให้การแสดงความต้องการในตัวละครปิ่นเกาหลีย่างเปิดเผยกลายเป็นเรื่องรับไม่ได้ในสังคมที่มีอุดมการณ์นี้ซุกซ่อนอยู่

ส่วนข้อความที่ว่า **ดินกะพื้นเป็นแมลงหมคอาอุยชัย** และคำว่า **ตั้ง** นอกจากจะวิจารณ์พฤติกรรมของผู้หญิงตามแนวคิดของอุดมการณ์ชายเป็นใหญ่แล้ว ยังลดทอนคุณค่าความเป็นมนุษย์ของกลุ่มตั้งเกาหลีสัก เพราะตั้งเกาหลีสแสดงออกถึงความชื่นชอบในตัวศิลปินเกาหลีส ตั้งจึงกลายเป็นเพียงแค่แมลงที่คืนเมื่อใกล้ตาย เป็นเพียงเนื้อหรือสิ่งเล็กๆ ที่ยื่นออกมาจากส่วนใหญ่ ไม่มีค่าอะไร และไม่ใช่มนุษย์อีกต่อไป

เมื่อพิจารณาถ้อยคำแห่งความเกลียดชังที่ปรากฏทั้งหมด ทำให้เห็นว่าถ้อยคำเหล่านี้ไม่ได้เกิดขึ้นอย่างไม่มีเหตุผล แต่เกิดจากแนวคิดและอุดมการณ์ที่แฝงฝังอยู่ในสังคมไทย ซึ่งผู้ที่ถูกรอบงำโดยอุดมการณ์อาจจะตระหนักหรือไม่ตระหนักถึงการแฝงฝังของอุดมการณ์นั้นๆ ก็ได้ และอุดมการณ์ยังถูกสะท้อนให้เห็นผ่านถ้อยคำแห่งความเกลียดชังที่ใช้กล่าวหาและโจมตีกลุ่มตั้งเกาหลีส อีกทั้งอุดมการณ์ไม่จำเป็นต้องเป็นสิ่งที่ดีงามหรือถูกต้อง แต่อุดมการณ์จะก่อให้เกิดการปกป้องผลประโยชน์ร่วมกันของกลุ่มชน ซึ่งในที่นี้คือความพยายามที่จะดำรงอำนาจชายเป็นใหญ่แบบไทยๆ เอาไว้ไม่ต้องการให้ผู้หญิงในประเทศซึ่งถูกมองว่าเป็นสมบัติของชายตามแนวคิดอุดมการณ์ชายเป็นใหญ่ ไปชื่นชอบความเป็นชายในแบบอื่น ๆ หรือในที่นี้คือความเป็นชายที่ถูกส่งออกจากประเทศเกาหลีส เนื่องจากไม่ก่อประโยชน์และยังทำให้เกิดข้อเปรียบเทียบที่อาจทำให้ความเป็นชายแบบเดิมถูกลดคุณค่าลง

อภิปรายและสรุปผลการวิจัย

จากการวิเคราะห์ถ้อยคำแห่งความเกลียดชังที่ใช้โจมตีตั้งเกาหลีส ผู้ศึกษาเห็นว่าแนวคิดหรืออุดมการณ์ที่เป็นรากฐานส่งผลต่อความคิดเห็นของผู้คนในสังคม คืออุดมการณ์ชายเป็นใหญ่ ถ้อยคำต่างๆ ล้วนกล่าวหาเพื่อมุ่งโจมตีกลุ่มตั้งเกาหลีสซึ่งคนส่วนใหญ่ในกลุ่มเป็นผู้หญิง ซึ่งมีความชื่นชอบในวัฒนธรรมต่างชาติ ศิลปินต่างชาติ แสดงความชื่นชอบอย่างเปิดเผย ให้การสนับสนุนทางการเงินแก่ศิลปินเหล่านั้น โดยการซื้อบัตรเข้าชมการแสดง ซื้อผลงานเพลงของศิลปิน เดินทางไปเพื่อชมการแสดงที่จัดขึ้นในประเทศเกาหลีส แต่ในทางกลับกัน หากเป็นแฟนคลับฟุตบอลต่างประเทศที่ส่วนใหญ่ในกลุ่มแฟนคลับเป็นผู้ชาย ก็มีพฤติกรรมแสดงความชื่นชอบ ให้การสนับสนุนต่างชาติไม่ต่างจากกลุ่มตั้งเกาหลีส ทั้งรวมตัวกันเพื่อเชียร์กีฬา ส่งเสียงตะโกนเพื่อให้กำลังใจนักกีฬา ซื้อสินค้าจากร้านของสโมสรฟุตบอลเพื่อเป็นการสนับสนุนทางการเงินให้กับสโมสรที่รัก มีความใฝ่ฝันที่จะเดินทางไปชมการแข่งขันฟุตบอลในสนามของทีมที่ชื่นชอบสักครั้ง ให้กลับได้รับการยอมรับจากสังคม ไม่ถูกกล่าวหาว่าร้าย ใช้ถ้อยคำแห่งความเกลียดชังเพื่อโจมตี

การที่ผู้หญิงกลายมาเป็นผู้ที่มีสิทธิ์เลือกความเป็นชายแบบที่ชอบในสังคมที่มีแนวคิดแบบชายเป็นใหญ่นั้น คือการดูหมิ่นอำนาจความเป็นชายในสังคมอย่างใหญ่หลวง ก่อให้เกิดความไม่พอใจที่ตนถูกลดทอนอำนาจ จึงได้สร้างถ้อยคำแห่งความเกลียดชังผ่านแนวคิดและอุดมการณ์ที่ความเป็นชายยึดโยงอยู่ มาโจมตีกลุ่มผู้หญิงที่ท้าทายอำนาจชายในครั้งนี เพื่อเป็นการกดดันให้ผู้หญิงเหล่านั้นกลับมาสยบยอมต่ออำนาจความเป็นชายแบบเดิมอีกครั้ง

ทำให้เห็นว่าแนวคิดและอุดมการณ์ทางสังคมของสังคมไทย ถูกสร้างมาเพื่อเอื้อประโยชน์ในการดำรงซึ่งอำนาจความเป็นชายเอาไว้ ซึ่งผู้หญิงในสังคมที่มีแนวคิดชายเป็นใหญ่จะถูกยกย่องก็ต่อเมื่อยอมปฏิบัติตนในแนวทางที่เอื้อประโยชน์ต่อชายเท่านั้น เช่น การเป็นแม่เป็นเมียที่ดี การรักษาวลสงวนตัว การสร้างทำเป็นไม่สนใจในเพศตรงข้ามในทางกลับกันหากผู้หญิงไม่สยบยอมต่ออำนาจความเป็นชาย แต่ทำตัวเป็นฝ่ายที่มีอำนาจเสียเอง ก็จะถูกโจมตีดังเช่นที่กลุ่มตั้งเกาหลีสกำลังเผชิญอยู่

กิตติกรรมประกาศ

ผู้ศึกษาขอขอบพระคุณอาจารย์ ดร. โกสุม โอมพรนุวัฒน์ ที่ให้ความอนุเคราะห์เป็นที่ปรึกษาในการศึกษาครั้งนี้ ขอขอบคุณดาวสำหรับความช่วยเหลือที่มีให้เพื่อนคนนี้เสมอมา ขอขอบคุณนักก๊อปปี้ที่คอยเป็นกำลังใจให้ ขอขอบคุณอ.อรุณแผดพี่ของเราที่ไม่เคยทิ้งเราไปในวันที่ต้องการกำลังใจ

เอกสารอ้างอิง

กาญจนา แก้วเทพ. อุดมการณ์: แนวคิดและการวิเคราะห์. กนกศักดิ์ แก้วเทพ, บรรณาธิการ. วิถีวิทยาศึกษาสังคมไทย.

กรุงเทพฯ: โครงการหนังสือเล่ม สถาบันวิจัยสังคม จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย; 2529. หน้า 57-58.

>>> จับนม!! ล้วงจิม!! ก่อนเข้าคอนเสิร์ตเกาหลี THAILAND ONLY!! นโยบายนี้ต้นสังกัดเกาหลีสั่งมาจริงหรือ!!

[ออนไลน์]16 มกราคม 2558 [อ้างเมื่อ 20 พฤศจิกายน 2561]. จาก <https://pantip.com/topic/33113451>

ฉัตถยา สุขสงวน. การปฏิรูปสื่อเพื่อควบคุมการเผยแพร่เนื้อหาที่สร้างความเกลียดชัง. กรุงเทพฯ: สำนักวิชาการสำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา; 2557.

ทำไมถึงเกาหลีถึงผิดทุกงานล่ะ อยากทราบความคิดเห็นของแต่ละคน [ออนไลน์]29 กันยายน 2557 [อ้างเมื่อ 20 พฤศจิกายน 2561]. จาก <https://pantip.com/topic/32644072>

ทีมศิลปวัฒนธรรม NOW26. "สื่อเกาหลี" ผู้รุกกิจบันเทิงเต็มรูปแบบในประเทศไทย. กรุงเทพธุรกิจ [วารสารออนไลน์] 28 มิถุนายน 2560 [อ้างเมื่อ 20 พฤศจิกายน 2561]. จาก <http://www.bangkokbiznews.com/news/detail/761920>

ประจักษ์ น้าประสานไทย. อุดมการณ์บริหารสังคมไทย [วิทยานิพนธ์ปริญญาสังคมสงเคราะห์ศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาสังคมสงเคราะห์ศาสตร์]. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์; 2552.

ปรีชา เปี่ยมพงศ์สานต์. อุดมการณ์ทางเศรษฐกิจ การพัฒนาสังคมและความมั่นคงทางสังคม. ใน: จาตุรงค์ บุญยรัตนสุนทร, บรรณาธิการ. วิถีวิทยาศึกษาสังคมไทย: วิถีใหม่แห่งการพัฒนา. กรุงเทพฯ: โครงการส่งเสริมองค์กรพัฒนาเอกชนไทย; 2535. หน้า 26.

พิรธรอง งามสุด และคณะ.สรุปผลการศึกษาโครงการวิจัย การกำกับดูแลสื่อออนไลน์ที่เผยแพร่เนื้อหาที่สร้างความเกลียดชัง (Regulation of Online Media That Disseminate Hate Speech Content). เอกสารประกอบประกอบการรายงานผลแผนงานวิจัยเรื่องการกำกับดูแลสื่อที่เผยแพร่เนื้อหาที่สร้างความเกลียดชัง; 26 กรกฎาคม 2556; กรุงเทพฯ.

เพ็ญพรรณ วิวิโชติกุล. การวิเคราะห์วาทกรรมบนอินเทอร์เน็ต Bulletin Board ของเว็บไซต์พันทิพย์ [วิทยานิพนธ์ปริญญาโทสาขาสถาปัตยกรรมมหาบัณฑิต สาขาวิชาสื่อสารมวลชน]. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย; 2544.

สมเกียรติ วันทะนะ. อุดมการณ์ทางการเมืองร่วมสมัย. นครปฐม: มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตกำแพงแสน; 2544.

สุรพศ ทวีศักดิ์. 6 ตุลา “ฆ่าคอมมิวนิสต์ไม่บาป” [ออนไลน์] 4 ตุลาคม 2555 [อ้างเมื่อ 20 พฤศจิกายน 2561]. จาก <https://prachatai.com/journal/2013/10/49085>

สุรัสวดี ดีเจริญ. อำนาจเชิงวัฒนธรรมในบริบทการเมืองระหว่างประเทศ กรณีศึกษา การส่งออกวัฒนธรรมเกาหลี [วิทยานิพนธ์ปริญญาโทสาขาสถาปัตยกรรมมหาบัณฑิต]. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยรามคำแหง; 2553.

อชิป จิตตฤกษ์. อชิป จิตตฤกษ์: Hate Speech: ความเข้าใจเบื้องต้นและประเด็นพิจารณาในการปราบปราม [ออนไลน์]19 พฤศจิกายน 2555 [อ้างเมื่อ 20 พฤศจิกายน 2561]. จาก <http://prachatai.com/journal/2012/11/43747>

20th NGRC
March 15, 2019

การประชุมวิชาการเสนอผลงานวิจัยระดับบัณฑิตศึกษาแห่งชาติ ครั้งที่ 20 HMO12-11
วันที่ 15 มีนาคม 2562 ณ มหาวิทยาลัยขอนแก่น

Nemes I. Regulating Hate Speech in Cyberspace: Issues of Desirability and Efficacy. *Information & Communications Technology Law* 2002; 11(3) : 193-220. cited in Mark Slagle. *Ethical Exploration of Free Expression and the Problem of Hate Speech*. *Journal of Mass Media Ethics* 2009; 24(4): 244.

Nilsen A. Hate Speech. *FLEKS FLEKS - Scandinavian Journal of Intercultural Theory and Practice* 2014; 1(1): 2.